

15 regler for magi - 3

Af Alice A. Bailey (oversat og forkortet af Niels Brønsted)

Fra »En afhandling om kosmisk ild«

Fra Teosofia, januar 1997

4 regler for det fysiske plan

12. Regel. *Vævet pulserer. Det trækker sig sammen og udvider sig. Lad magikeren indtage midtvejspunktet og dermed befri de af »planetens fanger«, hvis tone er rigtig og nøjagtigt afstemt efter det, der skal skabes.*

Her må magikeren huske, at alt, hvad der sker på Jorden, findes i planetens æteriske væv. Og da den, som arbejder med hvid magi, er okkultist, beskæftiger han sig med det universelle og begynder sit magiske arbejde på grænsen til den fysiske æteriske sfære. Hans problem er at lokalisere de af vævets mindre liv, der egner sig til at blive indbygget i den planlagte tankeform. Det arbejde kan ifølge sagens natur kun udføres af et menneske, som ved at have gennembrudt sit eget æteriske vævs begrænsninger kan nå ud til det, det bevidst opfatter som planetens vitale legeme. Kun den, der er fri, kan styre og udnytte dem, som er fanger. Det er et virkelig betydningsfuldt okkult aksiom, og mange af de vordende magikers mislykkede forsøg kan føres tilbage til det faktum, at de selv ikke er frie. »Planetens fanger« er de talløse devaliv, der udgør planetens praniske legeme og skylles ind med bølgerne af vital kraft fra den fysiske sol.

13. Regel. *Magikeren må genkende de fire og i sit arbejde være opmærksom på den violette farve, de har, for herudfra at bygge skyggen. Når det er sket, klæder skyggen sig selv, og de fire bliver til de syv.*

Det betyder helt konkret, at magikeren må være i stand til at skelne mellem de forskellige ætere, lægge mærke til hvilken farve de forskellige underplaner har, og på det grundlag sørge for, at »skyggen« bygges på en afbalanceret måde. Han »genkender« dem i den okkulte betydning, dvs. han kender deres grundtone og er opmærksom på den specielle type energi, de legemliggør. Der er ikke blevet lagt tilstrækkelig vægt på det faktum, at de 3 højere æteriske underplaner er i vibrationskontakt med det kosmisk fysiske plans 3 højere planer, og at de (med deres omkransende 4. underplan) i de okkulte bøger er blevet kaldt »de omvendte tetrakter«. Det er denne viden, som giver magikeren magt over de 3 typer planetarisk kraft og deres kombination, eller den 4. type, og dermed sætter ham i stand til at bruge den vitale energi, der vil gøre hans idé objektiv. Efterhånden som de forskellige typer kraft

mødes og smelter sammen, iklæder det vibrerende astrale og mentale hylster sig en mørk og tåget sky, og solenglens idé får en mere kompakt form.

14. Regel. *Lyden tiltager. Den modige sjæl nærmer sig farens stund. Vandene har ikke skadet den hvide skaber, og intet kunne drukne eller gennembløde ham. Nu truer faren fra ild og flamme, og der ses en opadstigende røg, som endnu er svag. Lad ham atter, efter den fredelige cyklus, påkalde solenglen.*

Skabelsesarbejdet antager nu alvorlige proportioner, og for sidste gang trues magikerens legeme med tilintetgørelse. Efter at »skyggen« er blevet formet, er den nu klar til at antage et »ild-« eller luftformigt legeme, men det er disse ildbygmestre, som truer magikerens liv, og det af følgende grunde:

For det første fordi det menneskelige legemes ild er nært beslægtet med den ild, magikeren vil arbejde med, og hvis kroppens latente ild og planetens latente ild kommer for tæt på hinanden, er skaberen i fare for at brænde og blive tilintetgjort.

For det andet fordi agnichaitanerne, idet de er beslægtet med mentalplanets ilddevaer, har stor magt og kun kan kontrolleres ordentligt af solenglen selv.

For det tredje fordi den planetariske ild på denne planet endnu ikke er behersket af solild og derfor let drives til destruktivt arbejde.

Derfor må solenglen nu igen påkaldes. Det betyder, at magikeren (når hans »skygge« er færdig og før de sidste fortætningsstadier) må sørge for, at hans harmonisering med egoet er nøjagtig og kommunikationsstrømmen uhindret. Han må bogstavelig talt »forny sin meditation« og skabe direkte kontakt, før han fortsætter med arbejdet. Ellers kan han miste kontrollen over sin egen krops ild og dermed skade æterlegemet. Derfor bekæmper han ild med ild og trækker solild ned til at beskytte sig. Det var ikke nødvendigt på astralplanet. Under skabelsesarbejdet er de farligste punkter for magikeren nogle kritiske øjeblikke på astralplanet, hvor han er i fare for at drukne okkult, og overgangen fra æteriske trin til de faste og håndgribelige underplaner, hvor han risikerer at »brænde« okkult. I det ene tilfælde påkalder han ikke egoet, men standser bølgen med kærlighed og sin egen naturs afbalancerende kræfter. I sidstnævnte tilfælde må han påkalde det, der repræsenterer viljesaspektet i de 3 verdener, den impulsive dynamiske tænker eller solengel. Det gør han ved hjælp af et mantra, men det kan ikke oplyses på grund af den magt det giver

15. Regel. *Ilden nærmer sig skyggen, men brænder den ikke. Ildhylstret er færdigt. Lad magikeren fremsige de ord, der blander ild og vand.*

Ud over en henvisning til den generelle betydning kan der kun siges lidt som fortolkning af disse ord. Det luftformige hylster er skabt, og tiden for bygningen af det 6. underplans hylster, det flydende, nærmer sig. De to må blandes. Det er det farligste øjeblik for selve tankeformen. Før truede farerne magikeren. Nu må den form, han

skaber, beskyttes. Karakteren af faren er antydnet med ordene: »Når ild og vand mødes uafhængig af mantrisk lyd, opløses alting i damp. Ilden ophører med at eksistere«. Denne fare skjuler sig i det karmiske fjendskab mellem de to store devagrupper. Disse grupper kan kun forenes af formidleren, mennesket.

Man kunne spørge, hvilken nytte ovenstående 15 regler for magi er til. Endnu ingen, hvad angår det praktiske arbejde, men stor nytte, hvis man ønsker at udvikle sit indre intellekt. Den, der mediterer og spekulerer over disse regler i lyset af, hvad der før er sagt om devaer og byggekræfter, vil komme til en forståelse af byggelovene i makrokosmos, og det vil være til stor hjælp og spare megen tid, når det magiske arbejde og formularene bliver lagt i hans hænder.